

2012. 04. 05. csütörtök

Katona József Színház és a Táp Színház mutatta be a darabot a Kamra Színházban.

Presznyakov fivérek: Cserenadrág

[C SERENADRÁG]

Válja: **Bánki Gergely**
Anya / Uszodai dolgozó: **Csoma Judit**
Apa / Rendező: **Terhes Sándor**
Petya bácsi: **Tamási Zoltán**
Olga: **Gera Marina**
Rendőrkapitány: **Lengyel Ferenc**
Ljuda: **Gergely Katalin**
Sziszozjev: **Janklovics Péter**
Szeva: **Szabó Simon**
Zakirov: **Igor Lázár**
Kicsit spicces nő kimonóban: **Huzella Júlia**
Valaki az étterem vezetőségéből: **Ivan Tabeira**
Verhuskin: **Schönberger Ádám**

Fordította: **Tompa Andrea** Jelmez: **Tamara Barnoff**
Koreográfia: **Vadas Zsófia Tamara, Hód Adrienn**
Illusztráció: **Laki Eszter** Videó: **Juhász András, Balogh Balázs**
Fény: **Balázs Krisztián** Zenei szerkesztő: **Vajdai Vilmos**
Díszlet: **Sebő Rózsa** Dramaturg: **Sebők Borbála**
Hang: **Wirth Tamás, Horváth József** Színpadmester: **Tóth László**
Operatőrök: **Fábián Gábor Zoltán, Róder András**
Produkción titkár: **Fazekas Anna** Produkciós manager: **Kulcsár Viktória**
A rendező munkatársa: **Kálmán Eszter**
Rendező: Vajdai Vilmos

Köszönet: **Budavári Réka, Tóth Judit, Szabó Áron, Kovács Ildikó, Benke Gábor, Pető Sándor, Botka Zoltán, Bokor László, Tózer Gábor, Pintér Marika, Vég Attila, Ignác Éva, Rembeczki János, Paizs Miklós, Peer Krisztián, Mózsik Imre, Csontos Sarolta, Gerlőczy Judit, Szilágyi Mária, Puszi Együttes**

Jegyek válthatók a Katona József Színház Közösségszolgálati Irodájában.
(Budapest V. Petőfi Sándor u. 6., tel: 246-5200, 317-4061, 318-3725)
e-mail: szervezes@katonaszinhaz.hu | www.katonajozsefszinhaz.hu

„Az előadás a JOGTVILAJDONOSOK engedélyével, a Judy Dais Associates Ltd. és a Creativ Média Színházi Ügynökség Bt. közvetítésével jött létre.”

 a fetbecsüthetetlen pillanatok támogatója

Fiatalok töltötték meg a nézőteret, ami nagyon dicséretes, de számomra azt engedte sejteni, hogy olyat fogok látni, ami durva, vagy pornó, vagy horror, vagy mindhárom. Szelíd, „szép” színházat a fiatalok nem néznek!

A darab alapja Hamlet története, amely köré fel van sorakoztatva a további bonyodalom. Adva van egy fiatalember, akinek álmaiban és néha-néha az ébrenléteiben is kísérti a halott apja. Majd megjelenik a Mama, hamarosan kiderül, hogy a Nagybácsival tették el láb alól a Papát, és már össze is házasodtak.

A fiú folyamatos lelki beteg. Munkát vállal, ami még betegebbé teszi, rendőrségi nyomozásoknál Ő helyettesíti az áldozatokat, különböző gyilkosságok helyszíni szemléinél. A fiú barátnőjével, családjával való találkozásairól és több gyilkosság helyszíneléséről, szól a darab. A legnagyobb bonyodalom abból fakad, hogy egy uszodában történő gyilkosság bizonyítási eljárásánál a fiút nem engedik be a medencébe, alsónadrágra vetkőzik ugyan, de nem hozott cserenadrágot, azaz úszó

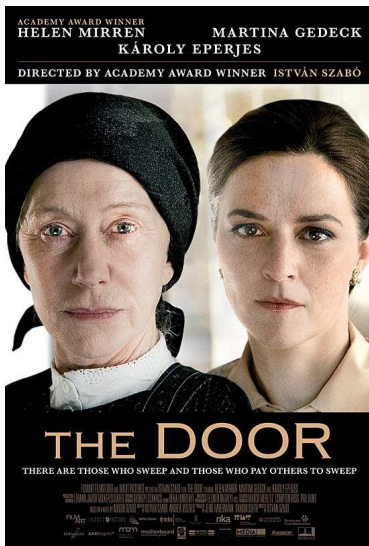
gatyát. Így nem jöhet létre a bizonyítási eljárás. (Azután mégis létre jön csak egy kicsit furcsán!) A fiú számára érthetetlen ez a „kötözködés”, hiszen a gatyá az gatyá, nem mindegy, hogy milyen az anyaga?

Ekkor következik a fő jelenet, amit egy trágársági bemutató! Így beszél egy „orosz” ember! Nem is tudtam, hogy a már közismert nemi élet gyönyörűségeire utaló kifejezések sorozatán (anyáddal, apáddal stb.) kívül, milyen bőségesen szabatos a magyar nyelv ebben a vonatkozásban is. A rendőrkapitány szerepében Lengyel Ferenc olyan ordenáré, egyetemlegesen örült tejhatalmú, mérges rendőrt játszik el, hogy a közönség egymás hasát fogta a röhögéstől, fergeteges alakítás volt. Szinte mellékesen van egy groteszk jelenetsor a Mama és az Apa közötti veszekedésről, fiú jelenlétében (álomképében), annyira fergeteges, hogy a jelenet végén a közönség, jogosan, beletapsolt a darabba!

A sokat (lelki) szenvedett fiú (rengeteg gyilkosság helyettesítő szerepéből kitanultan) mindenkit megöl maga körül! És itt a vége!

Úgy gondolom, hogy nagyon jó a fordítás, nem tudhatom ugyan, hogy mennyi az „átköltés”, mennyi az „eredeti” szöveg, de szellemesen, bravúrosan jó a magyarítás! Kíváncsi lennék többek véleményére is, ehhez, azonban meg kellene néznék a darabot!

2012. 04. 08. vasárnap

Ismét az Ildi jóvoltából voltunk moziban, ismét az Alléban, és igaz, hogy húsvét vasárnap volt, de egy teremtet lélek sem volt a plázában!

Ezzel a filmmel én úgy jártam, mint a Huszti tanár úr az Uram fogalmazás dolgozataival: „A maga dolgozatát fiam, mindig kétszer kell elolvasnom, mert annyira lenyűgöz, amit ír, hogy nem veszem észre a helyesírási hibáit, így azután még egyszer el kell olvasnom!” Valahogy így!

Nekem is még egyszer meg kellene nézmem, hogy észrevegyem a film hibáit. Valószínűleg, írtam már korábban is, hogy én vagyok az „ideális néző, a hálás közönség”. Nekem nagyon érdemes művészeteket nézmem, legyen az bármilyen műfaj. Egyszerűen imádom az ember alkotó képességeit, tevékenységét! Meg tudok attól hatódni, ha találok a kertben egy fehér krepp papírból hajtogatott nyuszt, elbűvöl az alkotójának a tehetsége, hogy egy darab papírból mit képes alkotni, az a nap nekem már jó! És, ha egy ilyen semmiségtől meghatódom, képzelhetitek mekkora katarzist vált ki belőlem egy ilyen film, mint: Az ajtó! Szerintem ez a film egy szépséges alkotás! Úgy álltam fel, hogy nagyon-nagyon szép filmet láttam, mindenki tökéleteset alkotott.

Azután ömlött a nyakamba a fekete leves. Az Anikó, hogy neki nem tetszett annyira, mert nem szereti az ilyen „kemény” nőket, Lányom cikizte a Ragályi Elemért, hogy giccsesek a film képei és mennyivel jobb lett volna a Koltai. Azután még, hogy mennyire nevetséges a film végén a vihar. Az Uram is rángatta a vállát, nem a legjobb filmje a Szabó Istvánnak, de jobb mint a színdarab volt.

Ismertető az internetről:

A Szabó Magda azonos című, önéletrajzi ihletésű regényéből készült film két szigorú elvek szerint élő asszony portréja. A házvezetőnő és a ház asszonyának apránként kibontakozó és sokszor viharos kapcsolatának megrendítően szép története. Magda, az írónő (Martina Gedeck) bejárónőt keres. Megismeri Emerencet (Helen Mirren) a meglehetősen öntörvényű, nyers asszonyt. A kezdetben egymás iránt érzett gyanakvás és közöny helyét apránként átveszi az elfogadás és a bizalom. Ahogy Emerencről leválik a ridegség máza, úgy tárul ki egyre jobban a közöttük lévő ajtó.

Arra tételre nincs válasz, hogy mi lett volna ha.... Ha a Koltai lett volna az operatőr, mert ez már nem derülhet ki soha!

Hogy „kemények ezek a nők”, erre pedig az a válasz, hogy így lehet megmutatni, hogy milyen álarcok viselésére kényszeríti az embert az élet, avagy a másik ember, avagy a körülmények! (Például: Milyen lehetett szégyenszemre hazamenni a városból egy „megesett” paraszt lánynak, karján a gyerekével, és pénzt adni hozzá: Gondoskodjatok róla! – és elmenni!) (Nem írom ide a „dupla csavart” a gyerekekkel kapcsolatban, hátha még nem láttátok!)

Vihar a film végén: Nos ennek a viharnak nagyon erős dramaturgiai szerepe van, kellett! Kellott azért, mert muszáj volt bűnhődnie a két nőnek, mert mind a kettő elárulta! Megérdemelték a megverettetést! Amikor azután a vihar jól kitombolta magát, véget ért a „verés” bekövetkezik a béke, a megbocsátás. Ez a vihar Emerence volt, még, ha szájbarágósan is, de hát valahogy fel kellett oldani a drámát, hogy tovább lehessen élni, bizonyítani kellett, hogy a „kemény” Emerence végül is megbocsátott! Hogy múlhatna el különben a lelkiismeret-furdalás?

Csak nagyon halkán, pianóban merem megjegyezni, hogy milyen nagy problémám van, nem a filmmel, hanem magával a regénnyel, a történettel kapcsolatban. Az ajtó, ami mindig, mindenki

előtt zárva van Emerence féltett titkát őrzi, jelképesen kukk mindegy, hogy mi van az ajtó mögött! OK!

Számomra azonban az egész történetet alapjaiban rengeti meg az a tény, hogy az ajtó macska csapatot rejt. Macskákkal ugyanis nem lehet együtt élni! (Persze nem a mai sterilizált szobacikákról van szó.) Tudjuk, hogy Az ajtó Szabó Magda önéletrajzi regénye, tehát kell, hogy valóság alapja legyen a történetnek! Aki tudja, hogy milyen ordenáré büdös egy férfi macska, az tudja, hogy a gazdája is magán viseli ezt a bűzt és így, ki van zárva, hogy Szabó Magda, illetve az író beengedje a lakásába ezt a bűzbombát! (Nem lehet macskás ember mellett megmaradni.) Két jelenet is van a filmben, amikor Emerence higiéniás állapotát méltatják, a kórházi jelenet: „Meg kellett mosdatnunk, mert ilyen állapotban nem fektethettük ágyba”, a film végén pedig Emerence házának fertőtlenítése, a teljes berendezés elégetése jelzi, hogy bizony-bizony borzalmas állapotokat találtak az ajtót feltörők! Vagy hülyeség a kérdés feltevése, volt egy zárt ajtó és kész! Érdekes, hogy a 2006-ban látott színdarab megtekintése után nem problémáztam ezen, nem is emlékszem, hogy macskákról egyáltalán lett volna szó a darabban! Ezért részben összevettem a regényt a film szövegével és megállapítottam, hogy a dialógusok szóról-szóra megegyeznek, tehát Bereményi, Szabó Magdát híven követve írta a forgatókönyvet azaz a macskák szerepelnek a regényben! Csakhogy a színpadi rendezés nem tért ki hangsúlyosan, hogy mi van az ajtó mögött, a film pedig igen. Amikor Emerence beengedi az ajtó mögé, bizalma legfőbb jeleként az írónőt, szépen előbújnak rejtekeikből a macskák és felsorakoznak a 9 tányér fölé. Talán kimaradhatott volna a filmből is cicák nyomatókos szerepe. Az a nagy baj van ugyanis ezzel a „kibontakozással”, hogy Emerence hitelét veszti, hát ez az a „nagy titok”, ez inkább nevetséges, mint drámai.

2012. 04. 12. csütörtök

2012. április 12. 18.00 – 21.00
SVÉD BÉRLET 3. ELŐADÁS

Richard Strauss:
ARABELLA

Opera három felvonásban, német nyelven

Szövegíró: HUGO VON HOFMANNSTHAL
Magyar nyelvű feliratok: LÁNYI VIKTOR műfordítása
alapján átdolgozta: WELLMANN NÓRA

Karmester: STEFAN SOLTÉSZ
Rendező: BEREMÉNYI GÉZA
A rendező munkatársai: TÓTH ERIKA,
HERKE MÁRIA
Díszlettervező: CSIKÓS ATTILA
Jelmeztervező: VELICH RITA
Világítástervező: KARDOS SÁNDOR
Karigazgató: SZABÓ SIPOS MÁTÉ

Waldner gróf: SZVÉTEK LÁSZLÓ
Adelaide: WIEDEMANN BERNADETT
Arabella: SÜMEGI ESZTER
Zdenka: VÁRADI ZITA
Mandryka: MORTEN FRANK LARSEN
Matteo: PATAKI POTYÓK DÁNIEL
Elemér gróf: WENDLER ATTILA
Dominik gróf: KÁLDI KISS ANDRÁS
Lamorál gróf: EGRI SÁNDOR
Fiakermilli: MIKLÓSA ERIKA
Kártyavetőnő: FÜLÖP ZSUZSANNA
Welko: ROSKA DÁNIEL
Szobapincér: MUKK JÓZSEF

Megint a szokásos állapot, gyönyörű Operaház, rengeteg külföldi, örömködés azon a tényen, hogy „szakmai jeggyel” ülhattunk a földszint 9. sorában, már eleve gyönyörűség.

Minden előzetes bevezetés nyitány, ráhangolódás nélkül, felugrik a függöny, indul a zene és azonnal a cselekmény kellős közepén vagyunk! (Sokat dolgozhat

mostanában a Bereményi Géza Ő volt az előadás rendezője. Ő írta a forgatókönyvet Az ajtóhoz, ami már készen volt egyébként - 2006-ban láttunk színházban és Bereményi dramatizálta - csak nyilván filmhez kellett igazítani. Mellesleg jelenleg a Thália Színház és a Mikroszkóp Színpad igazgatója!

Balga-belga barátunktól, aki „Minden operák tudója”, kapott ismertetés szerint: Nem lesz sok örömtök benne! Valóban, az Arabella (1933) zenéje „nem nagy szám”, kivéve a harmadik felvonás előtti közzenét, ami nagyon jó volt és felsejlett benne az a Richard Strauss, aki a Salomé (1905) és az Elektra (1909) írta, nem is beszélve a Wagner hatásról! (Strauss-t Hans von Bülow vette maga mellé és Bülow nyugdíjba vonulása után Ő vette át a meiningeni udvari zenekar karmesteri posztját. Bülow korábban Cosima Liszt férje volt, akiről tudjuk, ugyebár, hogy Wagner felesége lett és az egész csapatot Wagner uralta, nagyon nehéz volt a hatása alól szabadulni!)

Tehát ez a közzene érzékeltette, hogy Richard Strauss mégis nagy mester! Strauss az Arabella után, haláláig még öt operát írt, de Magyarországon egyiket sem mutatták be, az Arabellát sem. Szerintem Richard Strauss legfélelmetesebb, zseniális alkotása a Salomé, és ha soha nem írt volna mást, akkor is kiváló zeneszerzőnek minősíthető! (Éppen úgy, mint Szokolay Sándor Várnász című operája!)

Nagy dérrrel-dúrral harangozta be az Operaház vezetősége ennek az operának a bemutatását! Rengeteget költöttek a jelmezekre (nekem nem volt annyira feltűnő, mint amekkorát vártam a beharangozás után), különös tekintettel a most Kossuth-díjat kapott Miklósa Erikára, aki egy kokottot (koloratúr szerep) alakít, a ruhája egy vagyon lehetett, bár szerepe rövidke! (De hát, aki Vikike barátja, annak mindent! Jelmez: Velich Rita, Hófehérke című balett, Bánk bán című film jelmezeit is Ő cselekedte!)

(Nem szeretnék különösebben politikai következtetéseket levonni, de egyre kiterjedtebben működik Vikike hűbéri rendszere, számomra most már úgy tűnik, hogy aki nem barát, az labdába sem rúghat Magyarországon! Persze tehetségesek ezek az emberek, semmi baj nincs velük, de nagyon-nagyon érzékelhető a „kiszorítódsí”.)

Az Arabella, vígopera, a „rossz indulatúak” szokták volt mondani, hogy akkora hülyeség, hogy azt már csak énekelni lehet. Hát lehet, hogy megközelíti ezt a meghatározást ez a mű. Mégis azt kell mondjam, hogy nekem nagyon tetszett. Miért? Mert egy lányregény, egy mese! Bár sejtettem, hogy mi lesz majd a vége, izgultam, hogy úgy is legyen! S lőn! Mindenki elégedett, mind a két leányzó elnyerte méltó párját, lett a Papának újra pénze, hogy további vagyonokat kártyázhasson el. Happy end!

Arról van szó ugyanis, hogy egy, két leánygyermekkel megáldott család, a teljes csőd, tönkremenés utolsó stációjában leledzik és már csak a csoda segíthetne rajtuk, vagy ha a lányaik gazdagon férjhez mennének. Vannak ugyan „legyeskedő” pasik az egyik lány körül, de egytől - egyig selejtes fazonok! Méltatlanok, sőt nem is nagyon gazdagok! A család szegénysége abból a tényből keletkezett, hogy a Papa elkártyázott mindent! A kisebbik lányukat, a szegénységük miatt, fiú ruhába öltöztetik (így olcsóbb) és a harmadik felvonásig a külvilág számára a kis hölgy, férfi! Ebből azután hatalmas konfliktus támad, de a végére minden megoldódik! Éljen!

Mélyebb elemzésbe nem is kezdek, mert arról már nem szól az opera, hogy Arabella a nagyobbik lány, minősíthetetlenül méltatlan férjet választ, méghozzá szerelemből, ami előrevetíti a rossz házasságot, de erről már nem szól a mese. A lányregények véget szoktak érni a házasságkötésnél, pedig az élet csak ott kezdődik el igazán!

2012. 04. 12. csütörtök

Az előadás létrejöttét a Molnár és a Víg Színház Alapítvány támogatja.

Molnár Ferenc írásaiból: 10.200,-

Monokli

játék két részben 2012. 04. 12.

játszók: HALÁSZ JUDIT
SZEVEDI ERIKA
VENCZEL VERA
HARKÁNYI ENDRE
KERN ANDRÁS
LUKÁCS SÁNDOR
RAJHONA ÁDÁM
TAHI TÓTH LÁSZLÓ
GERŐ BENCE /
MEZŐSI MIKLÓS

vig pestí házi

Diszlet: HORESNYI BALÁZS **Jelmez:** JÁNOSKÚTI MÁRTA
Dramaturg: DERES PÉTER **Zeneszerző:** FESZTBAUM BÉLA
Zenei főmunkatárs és hangszerelés: KERESZTES ZOLTÁN
Szenika: Krisztián István **Fény:** Csontos Balázs
Zenei munkatárs: Komlósi Zsuzsa és Termes Rita
Súgó: Ádám Dorottya **Ügyelő:** Tóth Péter
A rendező munkatársa: Várnai Ildikó

Rendező: **FESZTBAUM BÉLA**

A *Monokli* játékos, szenvedélyes jeleneteiben és gyerekpárbeszédeiben ott lüktet Molnár Ferenc örök szerelme, a színház és a századforduló Budapestje. Ez az imádni-való, léha, korrupt, fényűző és koldusszegény város. Molnár metsző humora és élel-tása fiatalkori írásaiból is sugárzik. Egy rendkívül művelt, bölcs és sziporkázó író, már a világsiker kapujában; egyik kezében könnyed, pergő, szellemes szindarabokkal, a másikban kemény hangú, okos, hazafői felelősséggel átitatott napi sajtóval. Mélyen a szívében pedig sok érzelmességgel és igazi költői érzékenységgel.

A *Monokli* ősbemutató a Pesti Színházban, melyet Molnár Ferenc jeleneteiből, novel-láiból és tárcáiból állított össze Fesztbaum Béla. A *Monokli*ban a Víg Színház nyolc fantasztikus színészét láthatjuk, akik bravúros átváltozásokkal alakítanak hol hő-szerelmest, hol primadonnát, tengerparton játszó kislányokat, zugújságrót, csalfa feleséget és tetten ért férjet.

Bemutató: 2012. március 16. 19 óra Pesti Színház

Jegyek válthatók a Víg Színház jegypénztárában: XIII. kerület, Szent István körút 14. tel.: 329 2340, a Pesti Színház jegypénztárában: V. kerület, Váci u. 9. tel.: 266 5557, a Szervezési Osztályon: XIII. kerület, Pannónia u. 8. tel./fax: 329 3920/ 329 3921, valamint az interneten. Kövessen minket a Facebookon is!

zöld számunk: 06 80 204 443
www.vigszinhaz.hu

A színház közönsége: Támogatók:

Játék, kizárólagosan 70 éven felülieknek!

A Molnár Ferenc nagyon jó színműíró, kiváló színházi szakember és dramaturg volt, az utóbbi, azonban Fesztbaum Béláról nem mondható el! Kevesebb több lett volna. Sajnálom nagyon! A színészek (talán még nem múltak el 70 évesek, de nagyon közelítik) jutalom játéka lehetett volna, mindegyiküknek, ha már ennyi monológot megtanultak.

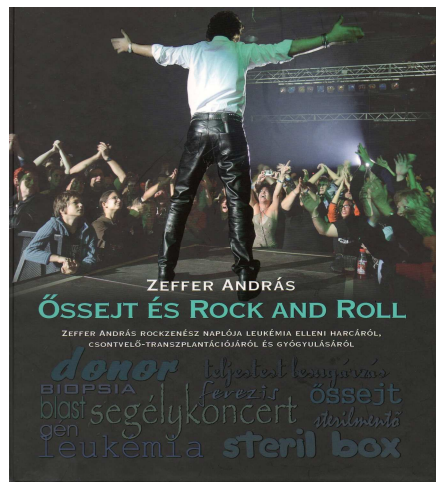
Nagyon nagy mértékben hozzájárult az összeállítás élvezetének csökkentésében a nézőtér lehetetlen állapota! Nem lenne szabad, ilyen nézőtérre beengedni közönséget, a néző egy idő után már nem tud a színpadra figyelni, csak azzal foglalkozik, hogy nem tudja kinyújtani a lábát, hogy milyen meleg van és, ha pár percen belül nem lesz vége ennek az egésznek, akkor fel áll és kisétál, vagy felrobban!

A szereposztás nagy neveket vonultat fel, látszik a társaságon, hogy szívesen komédiáznak, lehet Őket nem fárasztja az összeállítás hosszú időtartama, de a nézőt igen! Húzni kellene egy kicsit, akkor talán öröndetesebbé válhatna az összeállítás. Igen, de melyik színész adna le a szerepéből?

Külön ki kell emelnem, ami miatt nagyon aktuális a darab, bemutatásának (talán) a legfőbb oka is ez, hogy nem is áthallásokat, hanem „direkt” politikai kritikákat hallhattunk! (Hangos taps! Hol a 2/3?) Poén az egészben, hogy Fesztbaum Béla nem írt hozzá a Molnár szövegeihez egy szót sem! (Volt már ilyen helyzet Magyarországon, és nagyon rossz lett a vége!)

2012. 04. 18. szerda

Egy könyv miatt írom ide ezt a pár sort! Tanító nénim, 83. születésnapját mentünk köszönteni ezen a napon, az osztálytársaimmal. Kaptam egy könyvet, a címe: **Őssejt és Rock and Roll**, írta Zeffer András, a leukémiájáról! Andris a tanító nénim fia, akinek betegségét, kezelését 6 évvel ezelőtt végig izgulta az egész osztály. András túlélte a rákot, de a mai napig szinte minden napra jut valami „mellékhatás”. Megrázó, szörnyű és nagyon tanulságos a könyv! (Zeffer András billentyűs rock zenész P. Mobil, Tunyogi Band, Mobilmánia-RockBand)

2012. 04. 18. szerda

„Természetesen” nem értem oda a megnyitóra, de amikor oda telefonáltam, hogy lehet-e még menni? Hát persze, és rohantam.

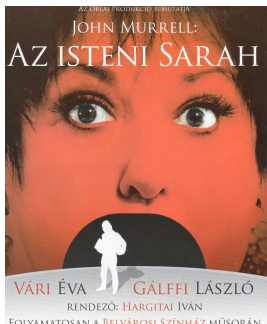

Kép a megnyitóról: Hölgyek

Az túlzás, hogy ismerjük Szotyory Lászlót, de már hallottunk róla. Az Uram együtt járt Szalóky Karcsival Egerbe a Tanárképző Főiskolára, aki a Várfok Galéria megalapítója és tulajdonosa. Így azután első és folyamatos látogatói voltunk, vagyunk a Karcsi galériáinak (azóta többet is nyitott). Itt láttuk többek között: Böröcz András, Bukta Imre, El Kazovszkij, Fehér László, fe Lugossy László, Nádler István műveit. Nem vagyok rajongója Szotyory Lászlónak, nagyon jó kézügyességgel megáldott ember, de nem tartom (bocsánat) olyan kiemelkedően különlegesnek a műveit, vagy a témái nem állnak a lelkemhez közel! Tájképek, ciprusok, pálmák, közlekedési eszközök, (repülő, vonat, motor, autó), továbbá minden mennyiségben és pozícióban pucér nők, festészetének fő témái és rendszeres kiállítója a Szalóky Galériáknak. (Művészeti rang lett a Szalóky által üzemeltetett körbe bekerülni, és ez Szotyory esetében is jelent valamit!) Kíváncsi voltam, hogy a Várfok utcában kiállított művekhez képest történt-e valami változás a művészetében, de nem.

2012. 04. 25. szerda Belvárosi Színház

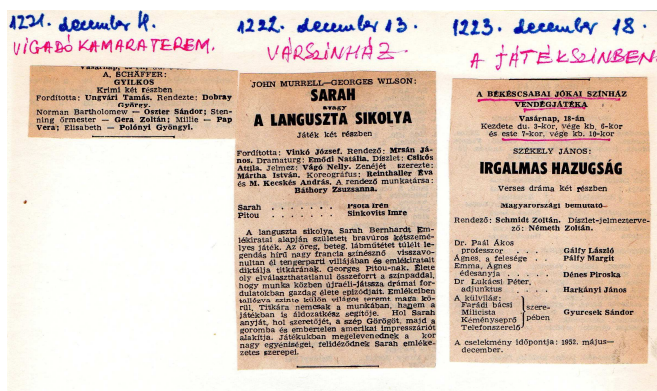

Vári Éva Sarah Bernhardt szerepében

Sarah Bernhardt igazi szent szörnyeteg volt. Zseniális színésznő, a lapok számára mindig pletykákkal szolgáló híresség, szenvedélyesen gátlástalan életimádó.....Élete vége felé titkára, a hűséges Pitou tollába diktálja eseményekben gazdag életének történetét, s pillanatokon belül vérre menő szerepjáték kezdődik, sziporkázóan humoros, máskor szívszorító jelenetekkel.

Ezt a szöveg részt a színlapról vettem át és nem is tudok hozzáfűzni semmit, csak annyit, hogy így olvasva jobban hangzik, mint az, amit az előadásban láttunk. Lehet, hogy kezd fáradni a Vári Éva? Mindig nagyon jónak találtam Őt bármiben is láttam, most nem! Talán az lehet a baj, hogy ez a színház nagy. Kis színpadon, közelebről nézve a játékot talán jobb lenne. És még valami nem győzi a két színész hanggal! Vári Éva és Gálffi László is halk! Mind a két színésznek „sápadt” a hangja.

Lehet, hogy sántít a megállapításom, mert van ellenpélda Ugyanezen a színpadon, láttuk szinte egyedül játszani a Csákányi Esztert és milyen „harsány” volt! Korábbi dolgokra is emlékszem, mint például a Vígszínházban a Hajnalban, délben, este című darabban, szintén ketten játszottak kiválóan Ruttkai Éva és Benkő Gyula. Vígszínházban, amelyik nem mondható éppen kicsinek! És mekkorát alakítottak a Psota Irén és a Sinkovits Imre, szintén egy két szereplős darabban a Várszínházban, de mi is volt az a darab? És akkor eszembe jutott az az Apukám színházi feljegyzéseiből pontosítottam: 1985. 12. 13. Várszínház

Hát ez az! A langusztza sikolya, ezért volt olyan ismerős ez a darab nekem és ezért nem tetszett, most a Vári Éva! Hiszen Sinkovits és a Psota akkorát alakított, hogy azt nem lehet felülmúlni!

2012. 04. 28. szombat

2012. 04. 28. Redl ezredes 6.000.-

RENDAHAGYÓ ELŐADÁS A NAGYSZÍNPAD ALATT:

John Osborne

Hazafit nekünk!

(A Patriot for Me)

fordította | **Nádasdy Ádám**

Alfred Redl Siczynski / Victor Jrzabek, alhadnagy / Paul / Cárno	László Zsolt
von Kupfer von Möhl von Taussig	Szatory Dávid TEVA-ÖSZTRÓGIUS Stohl András Znamenák István Szabó Kimmel Tamás
Albrecht, pincér Anna bordélyában / Columbina / Fiú	Farkas Dénes TEVA-ÖSZTRÓGIUS Martinovics Dorina
Hilde Sztanyicin / Orosz hadnagy / Ferdi / von Kupfer segédje / Verőlegény	László Attila Gáspár Sándor m.v.
Oblenszkij, orosz ezredes von Hötzendorf tábornok / Borbély	Hollósi Frigyes Söptei Andrea Hevér Gábor Kulka János
Sophia Deljanov grófnő Kunz őrnagy, katonai ügyész von Epp báró	Fehér Tibor TEVA-ÖSZTRÓGIUS Seres Dániel Gergey Krisztián
Stefan Kovacs hadnagy von Kupfer segédje / Verőlegény Steibauer / Verőlegény Pincér	
jelmez dramaturg mozgás rendezőasszisztens	Füzér Anni Vörös Róbert Stohl András Kolics Ágota
rendező	Alföldi Róbert

Az előadás 16 éven aluliak számára nem ajánlott!

Jegyek válthatók

a Nemzeti Színház Jegyirodájában (1061 Budapest, Andrásy út 28.) hétköznap 10 és 18 óra, hétfőn 11 és 19 óra között. Tel.: 373 0963, 373 0964, 373 0995, 373 099
a színház pénztárában hétköznap 10 és 18 óra között, munkaszüneti és ünnepnapok
14 és 18 óra között, illetve az előadások kezdetéig. Tel.: 476 6868
online | www.nemzetiszinhasz.hu valamint az ismert jegyirodákban

A színdarab Redl ezredes története, amit Szabó István is megfilmesített. A darab jó, az előadás jó, mégis feszengtem egész előadás alatt. Miért kell a színpad alatt játszani, amikor felettünk van az egész színház üresen. Az egészben az a poén, hogy egészen közelről láthatjuk, hogyan működik a színpadi süllyesztő szerkezet. Kényelmetlen bejutás (nincs számozott hely), kényelmetlen szék, borzasztó meleg, a 2. sorból sem lehetett rendesen látni, hallani, szóval a körülmények, megint.....

A férjem szerint, nagy bátorság kell ahhoz, hogy ilyen térbe nézőket vigyen be a színház, a vasfüggöny mögé, érdekes, izgalmas, de veszélyes. Igaz már nem gyűjthetnek rá a színpadon sem!

Korhatáros a mű, 16 éven felülieknek készült, Alföldi rendezte, megrendezhette volna másképpen is, de nem, így azután bújjunk el vele a színpad alá, nehogy szó érje a ház elejét, hogy „mi folyik a nemzeti színpadán”. És akkor jöhet a bacchanália, kizárólagosan férfiak számára, Kulka János vezetésével! A

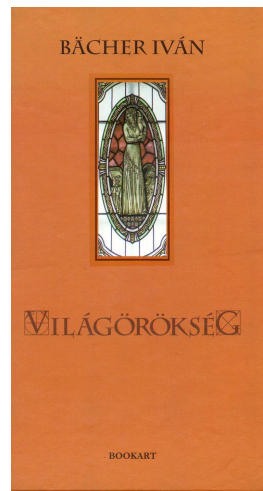
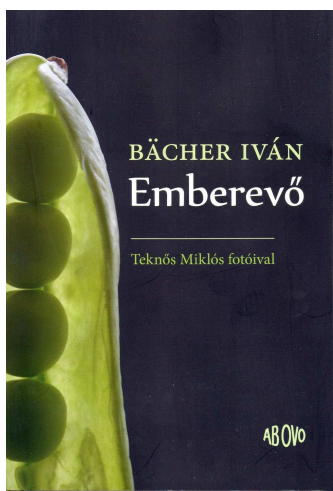
férfimeztelenség Alföldinél megszokott, ahol az Alföldi működik, ott sok a szép férfi, férfias férfiak és nőies férfiak egyaránt. (Nők számára azonban haszontalanok! Lásd: Szegény grófnő szenvedéseit a darabban.)

Jó, jó, de mire jó mindez manapság? Nem tudom mennyire emlékeztek a filmre, illetve Redl ezredes történetére, de úgy tűnik, hogy egyáltalán nem avult el a „A tudunk rólad valamit!” Vagy ahogyan A tanu című filmben mondja az Óze Lajos „Egyszer majd kérünk valamit!” Működik dolog, vannak még az Osztap Benderen kívül is nagy kombinátorok! (Lásd: doktori ügy!) Meg kell tanulnunk újra a sorok között olvasni, nem biztos, hogy minden úgy van, ahogyan azt elsőre látjuk, halljuk! (Mintha ezt írtam volna már, nem is olyan régen!)

Úgy tűnik most már kihúzza a teljes idejét a Nemzeti Színház élén az Alföldi, de hogy színházigazgató nem lesz egy ideig Magyarországon az szinte biztos!

Könyvek:

Elfelejtettem korábban leírni, hogy karácsonyra kaptam három könyvet (Anikó!):

Hallgassatok minden nap Leonard Cohent!

Üdv az olvasónak

2012. 04. 30.

Ibici